

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR NYDERLANDŲ KARALYSTĖS

S U T A R T I S

DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublika ir Nyderlandų Karalystė,
norėdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių
pažeidimų išvengimo,
s u s i t a r ė:

I SKYRIUS

SUTARTIES TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamąjo ar nekilnojamąjo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Nyderlanduose:

- pajamų mokestis (de inkomstenbelasting),
- mokestis nuo darbo užmokesčio (de loonbelasting),
- kompanijų mokestis (de vennootschapsbelasting), įskaitant pagal 1810 metų kalnakasybos įstatymą (Mijnwet 1810) ir 1967 metais išleistus jo pakeitimus arba pagal 1965 metų Nyderlandų kontinentinio šelfo kasybos įstatymą (Mijnwet Continentaal Plat 1965) Vyriausybei tenkančią grynojo pelno iš gamtinių išteklių eksploatavimo dalį,

- dividendų mokestis (de dividendbelasting),

- kapitalo mokestis (de vermogensbelasting)

(toliau vadinami Nyderlandų mokesčiais);

b) Lietuvoje:

- juridinių asmenų pelno mokestis,

- fizinių asmenų pajamų mokestis,

- palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami Lietuvos mokesčiais).

4. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esamais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius esminius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II SKYRIUS

DEFINICIJOS

3 straipsnis BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:
 - a) sąvoka „Susitariančioji Valstybė“ reiškia Nyderlandus arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas; sąvoka „Susitariančiosios Valstybės“ reiškia Nyderlandus ir Lietuvą;
 - b) sąvoka „Nyderlandai“ reiškia Europoje esančią Nyderlandų Karalystės dalį, įskaitant Šiaurės jūros dugno ir jos nuogulų dalį tiek, kiek šis plotas pagal tarptautinę teisę yra arba ateityje pagal Nyderlandų įstatymus gali būti paskirtas plotu, kuriame Nyderlandai gali naudotis suvereniomis teisėmis tirti ir eksploatuoti jūros dugno ar jos nuogulų gamtinius išteklius;
 - c) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;
 - d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
 - e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;
 - f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonę, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
 - g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
 - h) sąvoka „nacionalas“ reiškia:
 1. bet koki fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę,
 2. bet koki juridinį asmenį, bendriją ir asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;
 - i) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:
 1. Nyderlanduose – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,
 2. Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.
2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymą mokesčiams, kuriems taikoma Sutartis.

4 straipsnis REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet koki asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.
2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:
 - a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis dažniausiai gyvena;

c) jeigu jis dažnai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Valstybių nacionalas arba nėra nei vienos jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu, atsižvelgdami į jo faktiško vadovavimo vietą, vietą, kur jis inkorporuotas ar kitaip įsteigtas, ir bet kokius kitus tinkamus faktorius. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai tokia kompanija negali pasinaudoti jokiais šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, išskyrus tai, kad tokia kompanija gali reikalauti lengvatų, numatytų 24, 26 ir 27 straipsniuose.

5 straipsnis **NUOLATINĖ BUVEINĖ**

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinės veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas, arba su tuo susijusi ir šioje teritorijoje ar objekte vykdoma priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, kai ji egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei reikalingai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja šis derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, – dirba įmonės naudai ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla,

kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Valstybėje, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet koki kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės naudai, jis šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri toje kitoje Valstybėje užsiima komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III SKYRIUS PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, pastatams, nekilnojamojo turto užufruotui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis; jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti įmonės išlaidas (bet ne tas išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu nuolatinė buveinė būtų atskira įmonė), padarytas šios

nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, arba kitur.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Šio straipsnio ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje pervežimų agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet esant tokioms sąlygoms jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas. Susitarta, kad tas faktas, kai asocijuotos įmonės sudaro susitarimus (tokius kaip susitarimai dėl išlaidų pasidalijimo ar bendros paslaugų sutartys) dėl valdymo, bendrų vadovavimo, techninių ar komercinių išlaidų, tyrimų ar plėtros išlaidų bei kitų panašių išlaidų paskirstymo arba susitarimus, pagrįstus tokių išlaidų paskirstymu, savaime dar nėra ankstesniame sakinyje minima sąlyga.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskiriamas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. 2 paragrafo nuostatos nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų, „jouissance“ akcijų ar „jouissance“ teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, taip pat pajamas iš pelne dalyvaujančių skolinių pareikalavimų ir pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

6. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

8. Šio straipsnio 2 paragrafo a) punkto nuostatos netaikomos, jeigu ryšys tarp dviejų kompanijų sukuriamas ar palaikomas pirmiausia tam, kad būtų išsaugomas toks atleidimas.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas,

a) Nyderlanduose susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Lietuvos valstybei, jos politiniam padaliniui ar vietos valdžiai,

(ii) Lietuvos bankui (centriniam bankui),

(iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Lietuvos Vyriausybei, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;

b) Lietuvoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

- (i) Nyderlandų valstybei, jos politiniam padaliniui ar vietos valdžiai,
- (ii) Nederlandsche Bank (centriniam bankui),
- (iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Nyderlandų Vyriausybei, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;

c) Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurios mokamos už paskolas, garantuotas ar apdraustas bet kokios a) punkte arba b) punkte minimos ar nurodytos organizacijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;

d) Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas ir toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, o palūkanos mokamos už įsiskolinimą, atsirandantį, kai ta įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirma minėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 ir 3 paragrafų taikymo būdą.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, bet kurie nesuteikia teisės dalyvauti skolininko pelne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

6. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

8. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensacija už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus ir filmus ar juostas televizijai ar radijui, bet kokių patentų, prekybos ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar metodu, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiais gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis **KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS**

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei

veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto – bet ne to, kuris minimas 1, 2 ir 3 paragrafuose, – perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. 4 paragrafo nuostatos naliečia kiekvienos Susitariančiosios Valstybės teisės pagal jos įstatymus apmokestinti prieaugio pajamas, kurias gauna fizinis asmuo, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, perleisdamas kompanijos, kurios visą ar dalį kapitalo sudaro akcijos ir kuri pagal tos Valstybės įstatymus yra tos Valstybės rezidentė, akcijas arba „jouissance“ teises, jeigu toks asmuo buvo pirma minėtos Valstybės rezidentas paskutinių penkerių metų laikotarpiu iki akcijų ar „jouissance“ teisių perleidimo.

14 straipsnis **INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA**

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai vadinamajai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis **VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS**

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio ankstesnes nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

16 straipsnis **DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI**

Direktorių atlyginimai ar kiti atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys arba kaip tokios kompanijos „bestuurder“ ar „commissaris“, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis **ARTISTAI IR SPORTININKAI**

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu esminė jo vizito į tą Valstybę dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis **PENSIJOS, RENTOS IR SOCIALINĖS IŠMOKOS**

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, ir bet kokios rentos apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Tačiau kai tokie atlyginimai nėra periodiškai ir mokami kaip kompensacija už praeityje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje dirbtą samdomą darbą arba kai vietoje teisės į rentą išmokama vienkartinė suma, šis atlyginimas ar ši vienkartinė suma gali būti apmokestinama toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro.

3. Bet kokia pensija ir panašios išmokos, mokamos remiantis Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymais kitos Susitariančios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami pirma minėtoje Valstybėje.

4. Sąvoka „renta“ reiškia visą gyvenimą arba konkrečiu ar nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir visišką kompensaciją pinigais ar kita vertine forma.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas moka fiziniam asmeniui už samdomą darbą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, gali būti apmokestinami toje Valstybėje.

b) Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu darbas atliekamas toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

1. yra tos Valstybės nacionalas arba

2. netapo tos Valstybės rezidentu tikrai dėl atliekamo darbo.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už samdomą darbą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už darbą, susijusį su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas.

20 straipsnis

PROFESORIAI IR MOKYTOJAI

1. Fizinis asmuo, kuris į Susitariančiąją Valstybę atvyko mokytis arba atlikti tiriamojo darbo universitete, koledže ar toje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje kitoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirma minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą, ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiam tikslui atvyko pirmą kartą.

2. Šis straipsnis netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tiriamojo darbo, jeigu toks tiriamasis darbas atliekamas ne visuomeniniais tikslais, o pirmiausia dėl tam tikro asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas ar mokinys, ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms – bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, – jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

IV SKYRIUS KAPITALO APMOKESTINIMAS

23 straipsnis KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje minimo nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

V SKYRIUS DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

24 straipsnis DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Apmokestinami savo rezidentus, Nyderlandai į bazę, nuo kurios imami tokie mokesčiai, gali įtraukti pajamų ar kapitalo rūšis, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

2. Tačiau kai Nyderlandų rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 6 straipsnį, 7 straipsnį, 10 straipsnio 6 paragrafą, 11 straipsnio 6 paragrafą, 12 straipsnio 5 paragrafą, 13 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, 14 straipsnį, 15 straipsnio 1 paragrafą, 18 straipsnio 3 paragrafą, 19 straipsnio 1 (a) punktą ir 2 (a) punktą paragrafus ir 22 straipsnio 2 paragrafą ir yra įtraukiamos į 1 paragrafe minimą bazę, Nyderlandai, leisdami sumažinti savo mokestį, tokias pajamų rūšis atleidžia nuo mokesčio. Šis sumažinimas skaičiuojamas pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas. Šiam tikslui laikoma, kad minėtos pajamų rūšys įtraukiamos į bendrą pajamų rūšių, pagal tas nuostatas atleidžiamų nuo Nyderlandų mokesčio, sumą.

3. Be to, Nyderlandai leidžia atskaitymą iš Nyderlandų mokesčio, apskaičiuoto pajamų ar kapitalo rūšims, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 10 straipsnio 2 paragrafą, 11 straipsnio 2 paragrafą, 12 straipsnio 2 paragrafą, 13 straipsnio 5 paragrafą, 16 straipsnį, 17 straipsnį, 18 straipsnio 2 paragrafą ir 23 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, jeigu šios rūšys

yra įtraukiamos į 1 paragrafe minimą bazę. Šio atskaitymo suma lygi Lietuvoje nuo šių pajamų ar kapitalo rūšių sumokėtam mokesčiui, bet neviršija sumažinimo, kuris būtų leidžiamas, jeigu taip įtrauktos pajamų ar kapitalo rūšys būtų pajamų ar kapitalo rūšys, atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio tik pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas, sumos.

4. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Nyderlanduose, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šių pajamų mokesčiui,

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atskaitoma suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atskaitymą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Nyderlanduose.

b) Šio paragrafo a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Nyderlandų rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visą balsavimo teisę turinčių akcijų, į Nyderlanduose mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalis.

Šio paragrafo tikslams 2 straipsnio 3 a) ir 4 paragrafuose išvardyti mokesčiai, bet ne kapitalo mokestis, laikomi pajamų mokesčiais.

VI SKYRIUS SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas. Tačiau šis straipsnis netaikomas, jeigu asmens veikla kontinentiniame šelfe yra šio asmens nuolatinė buveinė pagal 5 straipsnio nuostatas arba nuolatinė veiklavietė pagal 14 straipsnio nuostatas.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia veiklą, kuria užsiimama kontinentiniame šelfe ir kuri susijusi su Susitariančiojoje Valstybėje esančių jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 paragrafą, šios veiklos atžvilgiu laikoma užsiimančia komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, išskyrus atvejus, kai šia veikla kitos Valstybės kontinentiniame šelfe užsiimama bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis ne ilgiau kaip 30 dienų. Šio paragrafo tikslams:

a) kai įmonė, užsiimanti veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuota su kita įmone ir ta kita įmonė kontinentiniame šelfe tęsia tą pačią veiklą (kaip to paties projekto dalį), kuria užsiima ar užsiėmė pirma minėta įmonė, o aukščiau minimų veiklų, kuriomis užsiėmė abi įmonės, trukmė – sudėjus kartu – bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu viršija 30 dienų, tada laikoma, kad šiuo laikotarpiu kiekviena įmonė užsiima savo veikla ilgesnį kaip 30 dienų laikotarpį;

b) įmonė laikoma asocijuota su kita įmone, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją kitos įmonės kapitalo arba jeigu asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją abiejų įmonių kapitalo.

4. Tačiau laikoma, kad šio straipsnio 3 paragrafo tikslams sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ neapima:

- a) vienos iš veiklų, minimų 5 straipsnio 4 paragrafe, arba bet kokio jų derinio,
- b) veiklos, kuri vykdoma laivais velkant ar buksyruojant arba pritvirtinus juos inkarais, jeigu jie pirmiausia skirti šiam tikslui, ir bet kokiai kitai tokiais laivais atliekamai veiklai,
- c) reikmenų ar darbuotojų tarptautinio pervežimo jūrų laivais ar orlaiviais.

5. Laikoma, kad fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, tokia kaip profesinių paslaugų teikimas ar kita savarankiško pobūdžio veikla, užsiima tokia veikla per kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančią nuolatinę veiklavietę, jeigu ši veikla kontinentiniame šelfe nenutrūksta trūksta 30 dienų ar ilgiau.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla, vykdoma per kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe esančią nuolatinę buveinę, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek tas samdomas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe.

7. Kai pateikiami dokumentiniai įrodymai, kad Lietuvoje sumokėtas mokestis nuo tokių pajamų rūšių, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal 7 straipsnį ir 14 straipsnį ir remiantis atitinkamai šio straipsnio 3 paragrafu ir 5 paragrafu bei šio straipsnio 6 straipsniu, Nyderlandai leidžia sumažinti jų mokestį, kuris skaičiuojamas pagal 24 straipsnio 2 paragrafe nustatytas taisykles.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 8 paragrafo arba 12 straipsnio 7 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma minėtos Valstybės rezidento skolos.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Įnašai, kuriuos moka fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba kurie mokami jo naudai, į kitoje Susitariančiojoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą, pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams traktuojami taip pat, kaip įnašai į pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą, su sąlyga, kad

a) toks fizinis asmuo mokėjo įnašus į tokį pensijų fondą prieš tapdamas pirma minėtos Valstybės rezidentu,

b) pirma minėtos Valstybės kompetentingas asmuo sutinka, kad šis pensijų fondas atitinka toje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą.

Šio paragrafo tikslui „pensijų fondas“ apima pensijų fondą, sukurtą pagal valstybinės socialinės apsaugos įstatymus.

7. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

5. Jeigu aiškinant ar taikant Sutartį kyla kokių nors sunkumų ar abejonių, kurių Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, remdamiesi ankstesniais šio straipsnio paragrafais, negali išspręsti abipusiu susitarimu per dvejus metus atsiradus klausimui, šis atvejis gali, esant vienos iš Susitariančiųjų Valstybių prašymui, būti pateiktas arbitražui, bet tik visiškai įvykdžius šio straipsnio 1-4 paragrafuose numatytas procedūras ir su sąlyga, kad kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo sutinka ir atitinkamas mokesčių mokėtojas ar mokėtojai raštu patvirtina, kad vykdys arbitražo valdybos sprendimą. Ypatingais atvejais arbitražo valdybos sprendimas šiuo klausimu įpareigoja abi Susitariančiąsias Valstybes ir atitinkamą mokesčių mokėtoją ar mokėtojus.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimantiems mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar rinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti per viešus teismo procesus arba teismo sprendimuose.

2. Susitariančioji Valstybė arbitražo valdybai, sukurtai remiantis 27 straipsnio 5 paragrafu, gali pateikti tokią informaciją, kuri reikalinga vykdant arbitražo procedūrą. Tokia pateikiama informacija yra 30 straipsnio nuostatų objektas. Arbitražo valdybos nariai turi laikytis informacijos atskleidimo apribojimų, aprašytų šio straipsnio 1 paragrafe dėl pateikiamos informacijos.

29 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Valstybės sutinka, remdamosi atitinkamais savo įstatymais ar administravimo praktika, teikti viena kitai pagalbą ir paramą renkant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, ir bet kokius su minėtais mokesčiais susijusius padidėjimus, priemokas, uždelstas įmokas, delspinigius ir išlaidas.

2. Vienai Valstybei pateikus prašymą, jį gavusi Valstybė, remdamasi savo pačios mokestinių ieškinų išieškojimu skirtu įstatymu ir administravimo praktika, patenkina pirma minėtos Valstybės mokestinį ieškinį. Tačiau prašymą gavusioje Valstybėje tokiems mokestiniams ieškiniams pirmenybė neteikiama, o mokestis negali būti išieškomas įkalinant skolininką už skolą. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota imtis kokių nors vykdymui būtinų priemonių, kurios nenumatytos prašymą pateikusiųs Valstybės įstatymuose.

3. 2 paragrafo nuostatos taikomos tik tokiems mokestiniams ieškiniams, kurie pagrįsti dokumentu, leidžiančiu juos išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje, ir kurie, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, nėra užginčyti. Tačiau kai ieškinys susijęs su asmens, kuris nėra prašymą pateikusiųs Valstybės rezidentas, apmokestinimu, 2 paragrafo nuostatos taikomos, tik kai ieškinys jau nebegali būti užginčytas, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip.

4. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota vykdyti prašymą:

a) jeigu prašymą pateikusi Valstybė nėra panaudojusi visų savo teritorijoje galimų būdų, išskyrus kai tokių būdų reikalavimas galėtų sukelti ieškinį neatitinkančių sunkumų,

b) jeigu ji laiko ir tiek, kiek ji laiko, kad mokestinis ieškinys prieštarauja šios Sutarties arba bet kokios kitos sutarties, kurios šalys yra abi Valstybės, nuostatoms.

5. Jeigu tai priimtina ir atitinka prašymą gavusioje Valstybėje galiojančias nuostatas, tai dokumentas, leidžiantis priverstinai išieškoti prašymą pateikusiųs Valstybėje, kaip galima greičiau gavus pagalbos prašymą, priimamas, pripažįstamas, papildomas ar pakeičiamas dokumentu, leidžiančiu priverstinai išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje.

30 straipsnis

28 IR 29 STRAIPSNŲ APRIBOJIMAS

28 ir 29 straipsnių nuostatos jokių atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

31 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

1. Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinų agentų ir konsulinių tarnautojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis tarptautinės teisės bendraisiais principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

2. Sutarties tikslams fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys ir siunčiančiosios Valstybės nacionalas, laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu joje jis privalo mokėti mokesčius nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.

3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ir pareigūnams bei trečiosios valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu joje jie neprivalo mokėti mokesčių nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.

32 straipsnis

TERITORIJOS IŠPLĖTIMAS

1. Ši Sutartis, visa arba su bet kokiais būtiniais pakeitimais, gali būti išplėsta arba Nyderlandų Antiluose ar Aruboje, arba abiejose iš šių šalių, jeigu duotoji šalis ima mokesčius, iš esmės savo pobūdžiu panašius į tuos, kuriems taikoma Sutartis. Bet koks toks išplėtimas taikomas nuo tokios dienos ir su tokiais pakeitimais ir sąlygomis, įskaitant nutraukimo sąlygas, kaip gali būti nustatyta ir susitarta notose, kuriomis apsiikeičiama diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu nesutarta kitaip, nutraukiant Sutartį, ji tuo pačiu nėra nutraukiama jokioje šalyje, kuriai ji buvo išplėsta pagal šį straipsnį.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

Ši Sutartis įsigalioja trisdešimtą dieną po vėlesnės iš dienų, kai atitinkamos Vyriausybės viena kitai raštu praneša, kad atitinkamų Valstybių konstituciniai reikalavimai įvykdyti, ir jos nuostatos pradamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus ar laikotarpį, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

34 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol viena iš Susitariančiųjų Valstybių ją nutraukia. Kiekviena Valstybė gali Sutartį nutraukti diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie

nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus ar laikotarpį, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1999 m. birželio 16 d. dviem egzemplioriais lietuvių, olandų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstų interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

NYDERLANDŲ KARALYSTĖS VARDU

PROTOKOLAS

Šiandien pasirašydami Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, sudarytą tarp Lietuvos Respublikos ir Nyderlandų Karalystės, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

I. Dėl 1 ir 4 straipsnių

Susitarta, kad šios Sutarties tikslams Susitariančioji Valstybė, jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, tos Valstybės, jos politinio padalinio ar valdžios įstaiga, taip pat pensijų fondas ar labdaros organizacija, kuri yra pripažinta kaip tokia Susitariančiojoje Valstybėje ir kurios pajamos toje Valstybėje paprastai atleidžiamos nuo mokesčių, laikomi tos Valstybės rezidentais. Pripažintu pensijų fondu Lietuvos atveju laikomas bet koks pensijų fondas, įsteigtas pagal Lietuvos įstatymus, o Nyderlandų atveju – bet koks pensijų fondas, pripažintas ir kontroliuojamas remiantis statutinėmis nuostatomis.

II. Dėl 3 straipsnio

Susitarta, kad sąvoka „Nyderlandai“ ar „Lietuva“ apima išskirtinę ekonominę zoną, kurioje atitinkamai Nyderlandai ar Lietuva pagal jų vidaus įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis suverenėmis teisėmis, jeigu Nyderlandai ar Lietuva pagal jų įstatymus paskyrė ar paskirs ją tokia zona ir joje naudojasi ar naudosis apmokestinimo teisėmis.

III. Dėl 4 straipsnio

Fizinis asmuo, gyvenantis laive ir neturintis kokios nors realios gyvenamosios vietos nei vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių, laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios uoste laivas registruotas.

IV. Dėl 5, 6, 7, 13 ir 25 straipsnių

Susitarta, kad gamtinių išteklių tyrimo ir eksploatavimo teisės laikomos nekilnojamuoju turtu, esančiu toje Susitariančiojoje Valstybėje, su kurios jūros dugnu ir nuogulomis jos susijusios, ir kad šios teisės laikomos priskiriamomis toje Valstybėje esančios nuolatinės buveinės turtui. Be to, susitarta, kad aukščiau minimos teisės apima teises į turto, gaunamo iš tokio tyrimo ar eksploatavimo, dalį arba naudą iš jo.

V. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad 6 ir 13 straipsnių tikslams opcionai ar panašios teisės į nekilnojamąjį turtą laikomos nekilnojamuoju turtu.

VI. Dėl 7 straipsnio

Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas remiantis ne visa įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalimi, kuri priskiriama nuolatinės buveinės realiai tokio pardavimo ar komercinės-ūkinės veiklos atžvilgiu vykdomai veiklai. Priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos sutarčių atveju arba viešųjų darbų atveju, kai įmonė turi nuolatinę buveinę, tokiai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas nustatomas remiantis ne visa sutarties suma, bet tik ta sutarties dalimi, kurią nuolatinė buveinė faktiškai vykdo toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje ši nuolatinė buveinė yra. Pelnas, susijęs su ta sutarties dalimi, kurią vykdo įmonės pagrindinė buveinė, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.

VII. Dėl 8 straipsnio

Šio straipsnio tikslams pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ir orlaivius tarptautiniams pervežimams, apima pelną, kurį ši įmonė gauna be įgulos nuomodama jūrų laivus ir orlaivius, jeigu jie naudojami tarptautiniams pervežimams, taip pat pelną, kurį gauna nuomodama konteinerius, jeigu toks iš nuomos gaunamas pelnas yra papildomas ar atsitiktinis 1 paragrafe aprašytam pelnui.

VIII. Dėl 10, 11 ir 12 straipsnių

Kai prie šaltinio išskaitomo mokesčio suma viršija sumą, kuri turėtų būti išskaityta pagal 10, 11 ar 12 straipsnių nuostatas, prašymas grąžinti mokesčio perviršio sumą turi būti pateiktas tos Valstybės, kuri išskaitė mokestį, kompetentingam asmeniui per trejus metus, pasibaigus kalendoriniams metams, kuriais mokestis buvo išskaitytas.

IX. Dėl 12 straipsnio

1. Išmokos, gaunamos kaip atlyginimas už technines paslaugas, įskaitant mokslinio, geologinio ar techninio pobūdžio tyrimus ar priežiūrą, arba už inžinerines sutartis, įskaitant su jomis susijusius projektus, arba už konsultacines ar priežiūros paslaugas, nelaikomos išmokomis, gaunamomis kaip kompensacija už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį, išskyrus tą tokių išmokų sumų dalį, kuri pagrįsta gamyba, pardavimu, atlikimu, pelnu ar bet koku kitu panašiu su minėtos informacijos naudojimu susijusiu pagrindu.

2. Susitarta, kad sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ neapima išmokų už gręžimo bokštų ar panašios paskirties įrengimų, skirtų angliavandenilio tyrimui ar gavybai, naudojimą.

3. Jeigu bet kokioje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurią sudarė Lietuva su trečiąja valstybe, esančia Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nare šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva po šios datos sutiktų išbraukti kokias nors teisių ar turto rūšis iš 4 paragrafe esančio apibrėžimo arba atleisti Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo Lietuvos mokesčio, arba apriboti 2 paragrafe nustatytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba sumažintas tarifas automatiškai taikomi taip, lyg jie būtų nustatyti atitinkamai 4 paragrafe arba 2 paragrafe.

X. Dėl 16 straipsnio

Susitarta, kad Nyderlandų kompanijos „bestuurder“ ar „commissaris“ reiškia asmenis, kuriuos tokiais paskiria tokios kompanijos akcininkų bendras susirinkimas arba bet koks kitas jos kompetentingas organas ir kuriems patikėtas atitinkamai kompanijos bendras vadovavimas ir jos priežiūra.

XI. Dėl 24 straipsnio

Susitarta, kad skaičiuojant 24 straipsnio 3 paragrafe minimą sumažinimą, 23 straipsnio 1 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, kurios užtikrintos to kapitalo įkeitimu, verte, o 23 straipsnio 2 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, priskiriamų nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, verte.

XII. Dėl 27 straipsnio 5 paragrafo bei 28 ir 29 straipsnių

Dėl arbitražo, keitimosi informacija ir pagalbos renkant mokesčius nuostatų – Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali, esant bendram susitarimui, nustatyti taisykles procedūrai, taikymo formoms ir atsakymams, renkamų sumų paskirstymui, minimalioms renkamoms sumoms ir susijusiems klausimams.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1999 m. birželio 16 d. dviem egzemplioriais lietuvių, olandų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstų interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

NYDERLANDŲ KARALYSTĖS VARDU
